

TEZAU LITURGIC
17 DECEMBRIE

SLUJBA
SF. PROROC
DANIEL

*

SF. TREI TINERI
ANANIA, AZARIA
ȘI MISAIL

ATENA, 2020

17 Δεκεμβρίου

Ἀκολουθία Προφήτου ΔΑΝΙΗΛ

καὶ Ἁγίων ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσιῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικὴ πανδαισία νῦν παρατίθεται, δεῦτε συμφώνως πάντες, κορεσθῶμεν τοῖς ὕμνοις, φιλέορτοι τιμῶντες χαρμονικῶς, τοὺς ἡμᾶς συγκαλέσαντας, Δανιήλ τὸν Προφήτην ἅμα τοὺς Τρεῖς, Παῖδας θείους γενναιόφρονας.

Τῆς θαυμαστῆς βιωτῆς σου τὰ κατορθώματα, οἱ πόθῳ συσχεθέντες ἐπὶ σὲ ἐξαιρέτῳ, συνήλθομεν ὕμνησαι σοφὲ Δανιήλ, ἐν ναῷ τῷ ἁγίῳ σου, ὁμοῦ τῶν θείων Παίδων τε τῶν Τριῶν, παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτούμενοι.

Ὡς περ ποτὲ ἐν τῷ λάκκῳ συγκλεισθεὶς ἔνδοξε, θηρσὶν ἀγριωτάτοις, ἐτιθάσευσας τούτους, θεία σου δεήσει σοφὲ Δανιήλ, οὕτω νῦν καθημέρωσον, τῶν σὲ τιμώντων τὰ πάθη τῶν καρδιῶν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Ὡς τῆς καμίνου τὴν φλόγα ποτὲ πανεύφημοι, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει, μετηγάγεται εἰς δρόσον, Παῖδες Τρεῖς θεόπται, οὕτω καὶ νῦν, παθὼν τὴν κάμινον

ψύξατε, τῶν γεραιρόντων πανήγυριν τὴν ὑμῶν, ταῖς πρεσβείαις ὑμῶν Ἅγιοι.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐκ Παρθένου γέννησιν, εὐσεβῶς προεορτάζοντες, τὴν μνήμην ὑμῶν χαρμονικῶς ἐπιτελοῦμεν, ὡς ταύτην ὑμεῖς πόρρωθεν προτυπώσαντες, Προφῆται πανεύφημοι· ὁ μὲν διὰ τῆς ἐκ λίθου ὀράσεως, τοῦ ἄνευ χειρὸς ἐξ ὄρους ἀποτμηθέντος· οἱ δὲ διὰ τῆς πυριφλέκτου καὶ δροσοβολούσης καμίνου· δι' ὃ καὶ τὴν πρεσβείαν ὑμῶν αἰτοῦμεν, ἵνα ὡς περ τὴν ὑμετέραν πανήγυριν ὑμνοῦμεν, οὕτω κάκεινὴν χαρμονικῶς ἐορτάσωμεν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· ἐν ὑψίστοις δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι· δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι τῆς ἀρχεγόνου ἀράς, ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τὴν Δανιήλ, Τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Λάκκῳ κατακλεισθεῖς, θηροῖ συνωκισμένος, Δανιήλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτου, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν Παντοδύναμον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον, αὐτομέλον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ἡ πόλις ἡ ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Φῶς ἰλαρόν, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ Σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσιῶμεν στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περίδοξος, εὐφημείσθω σήμερον θείοις ἄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἡ αἰρύτος πηγή, ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ πανάριστος στῦλος τῶν δογμάτων, ἡ κρηπὶς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

Ὡς ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, παιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι· Δανιὴλ ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σοῦ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως πολύσοφε, ὁξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα· νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτεται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἔνδικον δέδεικται· ἐν οἷς ἥσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Στιχηρὰ τῶν Τριῶν Παίδων. Ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν θεοσδότην πανόλβιοι, μιαραῖς οὐκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώβητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν τερπνὴν ὠραιότητα, τοῦ Δεσπότης δοξάζοντος, τοὺς Αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θείῳ πυρακτούμενοι, οἱ νεανίαὶ πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορείαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὥδην, τὴν πολυύμνητον ἦδον ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἔνδοξοι.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ τύραννοι, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόμεν, ὑμᾶς κατέστησαν σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γέγονατε.

Ἔτερα, ὅμοια.

Σάκκῳ καθειργνύμενος, τὴν ἀρετὴν εἶχες σύνοικον, Δανιὴλ ἱερώτατε, Προφήτῃ τρεφόμενος, ὡς Προφήτης μάκαρ, καὶ τὰς τῶν λεόντων σαφῶς ἐπέδησας ὀρμᾶς, ὡς οἱ Τρεῖς Παῖδες κάμινον ἔσβεσαν, τὴν δρόσον τὴν

οὐράνιον, παρὰ Θεοῦ εἰσδεξάμενοι, δι' Ἀγγέλου τοῦ ἁνωθεν, ἐκπεμφθέντος οἱ ἔνδοξοι.

Προφήτης παμμένιστος, ἀνηγορεύθης καὶ πάντιμος, Δανιήλ παναοίδιμε, τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον, ἀποφήνας ὄντως, τηλαυγῶς παμμάκαρ, ὡς τοῦ ἁγίου γεγονώς, Πνεύματος σκεῦος τὸ χρυσαυγέστατον, προβλέπεις τε τὰ μέλλοντα, καὶ προκηρύττεις τρανότατα, τῶν κρυφίων τὴν δήλωσιν, πρεσβευτὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα. ᾠχος β'. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοί, συνήγαγε σήμερον ὁ Προφήτης Δανιήλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δασιλῶς, πλουσίοις καὶ πένησι καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατῆρα νοητόν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ Προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσων στόματα ἔφραξε. Σὺν τούτῳ καὶ οἱ Τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὐ χρυσοῖ τῇ φύσει ὄντες, χρυσίου δὲ δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώννευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθα καὶ πίσσα καὶ κληματίδες ἔστεψαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιῶσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν καὶ σεβασμίαν ἡμέραν, τῶν γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος

ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες Χριστοῦ τὰ γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ ποιμένων βοήσωμεν· ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(κεφ. 2, 31-36, 44-45)

Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ· σὺ, βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου ἡ ὄρασις αὐτῆς, φοβερά. Εἰκὼν ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροί, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοί, αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτου ἀπειμῆθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρός, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνοους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὀστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ

πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐκ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς. Καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥ τις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεῖα αὐτοῦ λαῶ ἐτέρῳ οὐκ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὧν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(κεφ. 10, 1-3, 7-12, 16-19).

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὐ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὄπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμιν πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἐβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον, ἀλλ' ἔκοτασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν

φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ ἡμῖν κατανευγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς μέ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὄπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχὺν καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; Καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἤψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· λαλεῖτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα (κεφ. 3, 7-23)

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ

κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. Σὺ, βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν οὖν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἱ οὐκ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ. Καὶ ἦχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν ἔχετε ἐτοίμως, ἵνα ὥς ἂν ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν

κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ τίς ἐστὶ θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; Ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἐστὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς. Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοί, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὔ εἰς τέλος ἐκκάη καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχυῖ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε, καὶ ἡ κάμιнос ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. Καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ἰερὰν πανήγυριν προφητικὴν, σήμερον ἀδελφοὶ συγκροτήσωμεν, Δανιὴλ τὸν σοφώτατον, ἄνδρα ἐπιθυμιῶν ὄντα, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἅμα Τρεῖς Παῖδας, ἐγκωμίων ἐπαινοῖς στέφοντες· οὗτοι γὰρ τὰς αὐγὰς τῆς τρισηλίου Θεότητος εἰσδεχόμενοι, τοὺς αὐτοὺς ἀνευφημοῦντας, εὐχαῖς αὐτῶν καταυγάζουσιν εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐμπιπλῶντες· δι' ὃ βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Κύριε, ὃ δι' αὐτῶν τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα ὑποδείξας τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, τῆς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἀπολαύσεως τυχεῖν, εὐχαῖς αὐτῶν διὰ τὸ μέγα Σου ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης χρηματίσας τῶν θείων χρησμῶν, Δανιὴλ θεόληπτε, τὰ τῶν κρατούντων ἐνύπνια διέλυσας, καὶ τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ Σωτῆρος προηγόρευσας, ὡς λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, καὶ τὰ διεστῶτα συνάψαντα· ὅθεν προδήλων τῶν σῶν προρρήσεων, καθορῶντες τὸ πέρας, καὶ σὲ ἐν οὐρανοῖς ἐμφανέστερον κλειζόμενον, τῇ θεωρίᾳ τῶν προφητευθέντων, δυσωποῦμεν τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἄνῆρ ἐπιθυμιῶν ὑπὸ Ἀγγέλου κληθεὶς, Δανιὴλ θεσπέσιε, νεφέλη καθάπερ μυστικὴ, πρῶϊμον ὄμβρον τῇ γῇ ἐπιστάξασα, τὸν οὐράνιον ἄρτον ὡς ὄψιμον

ὑετόν, ἐν ὑστέροις χρόνοις τῷ κόσμῳ παραγενέσθαι προηγόρευσας, ἐν προσευχαῖς σχολάζων διηνεκῶς· ὅθεν οἱ φθονοῦντές σε, ἐν λάκκῳ λεόντων ἐνέβαλον, συνηστευτὰς δὲ τοὺς θήρας ἔσχες αἰοίδιμε, καὶ δι' Ἀββακοῦμ παραδόξως τροφήν λαβών, ἀβλαβῆς διετηρήθης, καὶ παρὰ πάντων δεδόξασαι. Διὸ τὴν φωσφόρον σου μνήμην γεραίρομεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ἦχος δ'.

Συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, τὴν εὐσημον μνήμην, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ὁ πανένδοξος, τὰ σεβάσματα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσων τὰ στόματα ἔφραξε· δράκοντα δὲ διαβολῶν ἐνέκρωσε, καὶ Σωσάνναν σώφρονα συκοφαντουμένην διέσωσε· καὶ γνώστης τῶν κρυφίων παρὰ Θεοῦ γεγονώς, τρανῶς τὴν ἐκ Παρθένου σωτήριον σάρκωσιν προηγόρευσε· καὶ οἷα μύστης τῶν ἀρρήτων, καὶ θεηγόρος θεόπνευστος, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Δαυϊτικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Δανιὴλ τὸν σοφώτατον, τῶν χαρισμάτων ὄντα τοῦ Πνεύματος ἐμπλέων, παρ' ὧν αὐγαζόμενος, τρανῶς τῶν κρατούντων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια ἐσαφήνισεν· ἀλλὰ καὶ ὡς Προφήτη ὄντι, Προφήτης αὐτῷ παρέστη, ἐν λάκκῳ καθειργμένῳ, μεταρσίως τροφήν κομίζων. Τοῦτον οὖν σὺν τοῖς Τρισὶν Νεανίαις, τοῖς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς σβέσασι,

πρέσβεις θερμούς προβάλλομεν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅργανον τοῦ Πνεύματος ἀναδειχθεῖς, Δανιὴλ θεοπέσιε, τὰς τῶν μελλόντων γενήσεσθαι εἰκόνας, ὡς ἔσοπτρον διαφανέστατον, σοῖς ῥήμασι προηγόρευσας, Θεοῦ σὲ δοξάζοντος, καὶ τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα ὑπέδειξας· τὰ τῆς φρικτῆς παρουσίας τοῦ Δεσπότης μυστήρια προῖδών, ἐνδελεχισμοῦ τε τὴν παῦσιν καὶ θυσιῶν, ἀναίμακτου δὲ θυσίας τὴν ἀνάδειξιν· ὅθεν ὡς κήρυκα καὶ Προφήτην, πάντων τῶν μυστηρίων σέβοντες, ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, μετὰ τῶν συνόντων σοι Τριῶν Παίδων· πρεσβεύσατε οὖν πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σιών πανηγύριζε, Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου, πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν κτίστην, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὅψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τὸν δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν, Ὅν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι ἀκαταπαύστῳ φωνῇ, ζωοδότην Κύριον, τὸν σφάζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, καὶ παρ' Αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δήλωσιν,

προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότητι καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστεία ἀδάμαστον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας· μέσον γὰρ τούτων ἱστάμενος, Προφήτα θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐπὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν ἐθεώρησας, κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφήτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φρικτόν, τῆς ἐμφόβου ὁράσεως διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράψας, τὴν Δευτέραν Παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα. Τῶν ἁγίων Παίδων. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ

διατηρήσας ἄσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς
 θυσίαν καθάραν· δι' ὃ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ
 τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε·
 παρρησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς Αὐτόν, ἐκτενῶς
 πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς
 τμηθέντα, θεωρήσας Σε Κύριε, βρέφος ἄνευ
 σπορᾶς τεχθῆναι προηγόρευσε, Σὲ τὸν ἐκ
 Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον
 Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ
 τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς
 Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων
 ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
 Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ Σὰ
 Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
 παρθενία φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής,
 Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τόν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὁ θεῖος Δανιήλ, προφητῶν ἡ ἀκρότης, διόπτρα μυστική, ἐκ Θεοῦ ἀνεφάνη, καὶ πᾶσαν τὴν σάρκωσιν, τοῦ Σωτῆρος προήγγειλεν· ἦν νῦν βλέποντες, τοῦτον ἀξίως τιμῶμεν, σὺν θεόφροσι, Παισὶ Τρισὶν ἐν αἰνέσει, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τις τιμήσωμεν, τὸν ἐν νόμῳ τὴν χάριν προαγορεύσαντα, Δανιήλ τὸν θαυμαστόν, καὶ τοὺς θεόφρονας, Τρεῖς Νεανίας σὺν αὐτῷ, τοὺς ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἀφλέκτους διασωθέντας· πρεσβεύουσι γὰρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει εὐφημούντων αὐτούς.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεί, Υἱὸν Ὅν ἐν τῷ σπηλαίῳ, γεννήσει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν Παρθένος ὀφθήσεται.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προφήτα θεόσοφε, καὶ ἱερὲ Δανιήλ, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἀναλαβὼν δασιλῶς, ἐνύπνια ἔλυσας· στόματα δὲ λεόντων, ἔφραξας ἐν τῷ λάκκῳ· σάρκωσιν Θεοῦ Λόγου, ἀριδῆλως προέφης· Αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δανιήλ σὲ τὸν σοφὸν καὶ ἄνδρα ἐπιθυμιῶν, καὶ τοὺς Παῖδας νῦν τοὺς Τρεῖς, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοί· μανίαν γὰρ οὐκ ἐπιτήξατε τῶν κρατούντων, Θεὸν ἀληθινὸν λαμπρῶς κηρύττοντες· λεόντων τὰς ὁρμὰς ἐπεδήσατε, καὶ καιομένην ἐσβέσατε κάμινον, τῇ πίστει ἐνδυναμουμένοι. Ὅθεν βοῶμεν· μνείαν ποιεῖτε, τῶν ὑμᾶς εὐφημοῦντων.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὅμοιον.

Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς ὁ προαιώνιος Θεός, καὶ ἐτέχθη παραδόξως ἐκ τῆς Παρθένου· σπήλαιον Αὐτοῦ οἶκος ἐγένετο, φάτνη πενικρὴ ἀνακλίνεται· διὰ τοῦτο καὶ ἐξ ὕψους αἰνοῦσι, μεγαλοφώνως αὐτὸν οἱ Ἄγγελοι· Θεῷ ἡ δόξα ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς δὲ εἰρήνη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς τὴν θείαν μνήμην σου ἐπιτελοῦντας, Δανιήλ πανεύφημε καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκέπασον πάντας καὶ φύλαττε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην, θερμαῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Παῖδες οἱ τρισάριθμοι Ἀβραμιαῖοι, Ἀνάνια πάνσοφε, σὺν Ἀζαρία Μισαήλ, ἡμᾶς φρουρήσατε μέλποντας, τὴν σεβασμίαν ὑμῶν νῦν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Βηθλεὲμ εὐτρέπισον σπήλαιον θεῖον, ἡ Παρθένος ἥκει γάρ, Χριστὸν μολοῦσα τοῦ τεκεῖν, καὶ Μάγοι δῶρα προσφέροντες, μετὰ Ποιμένων, Αὐτὸν προσκυνήσουσιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Σὺ τοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, ἐστὼς ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσε Κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐὰν τις

ὕμῖν εἶπη, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανάν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν ἅπαντα.

Ὁ Ν' Ψαλμὸς χύμα.

Δόξα. Ταῖς τῶν Προφητῶν Σο πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεοῖται ὥφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, Αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Προφήτου Δανιήλ· καὶ ὁ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων.

Κανὼν τοῦ Προφήτου Δανιήλ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Σοφὸν Δανιήλ ἄσμασι περιστέφω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντός, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ Σου, τὴν ἔννοιάν μου αἶγλη, φωτίζοις Φιλάνθρωπε, ὅπως τοῦ Σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὁρθρος ὡς ἀνέτειλας σοφέ, τῆς σωφροσύνης
 σώφρονα, προκινδυνεύουσιν Σωσάνναν
 διασώσας· Θεὸς γὰρ σε ἡγείρε, γνώστης ὁ τῶν
 κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρίναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραὰμ
 ἀπόγονοι, τροφήν παράνομον, ἀπώσαντο
 γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς
 εὐσεβείας, πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ὁρος ἐθεώρεις νοητόν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν
 μόνην Ἀχραντον, ἀειπάρθενον Κόρην· ἐξ ἧς περ
 ἐκτέμνεται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος, καὶ τὴν
 πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων, οὗ ἡ
 ἀκροστιχίς· *Τρεῖς Παῖδας ὕμνῳ Δανιὴλ τε τὸν
 μέγαν. Θεοφάνους.*

Ὡδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν
 διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρός, πρὸ πάντων
 αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ
 Νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων τυράνου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς
 Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς
 παρανόμων μὴ χρανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ
 κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς
 αὐτομάτοις, κεκρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν

ἀβροδιαίτων τὰς ιδέας, τῷ βασιλεῖ ὠραιότεροι
δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Τὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα,
ταῖς τῆς Εὐας ἢ ἐκ Δαυίδ, βλαστήσασα Κόρη
θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ
στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυσας,
φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα τῶν κρατούντων
ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν ἔνδοξε, τὸν
αἰσθητόν· τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γὰρ
δαίμονας.

Χαίροις παμμακάριστε, Θεοῦ Προφήτα θεσπέσιε, ὦ
Δανιήλ· σὺ γὰρ τοῦ Δεσπότη, παρουσίαν
προήγγειλας.

Θεοτοκίον.

Αἶγλη φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὁρᾷς ἔνδοξε,
ὅρος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τὸ βροτῶν
ἐγκαλλώπισμα.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Ὁ αὐτός.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα,
Παῖδες Δαυίδ, νόμους τοὺς πατρώους, θεοφρόνως
ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον ἄδουσι, Παῖδες οἱ Τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξης ἡμῖν, σῶζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Κοντάκιον τῶν Τριῶν Παίδων. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν Σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπήν ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων Σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων Σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ Σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων Σοι· τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ

σπεῦσον ὥς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς, τῆς Παρθένου τὸν τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λύεις ὄνειράτα, τῶν κρατούντων σαφέστατα· ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως μάκαρ, νηστεύειν τοὺς λέοντας· ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δράκοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιήλ ἀξιάγαστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῶν Τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ αὐτῶν χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, Τρεῖς Νέοι διέγραψαν, τῷ καλάμῳ τῆς πίστεως· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν παισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις Σου, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε,

τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία
πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ
πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε,
ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα· χαῖρε
ἐνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
εὐπρέπεια.

Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἐξ ὄρους
κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὃ Προφῆτα, τῆς ὄντως
σοφίας, ἔγνωσ τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα
καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Ἱερὰν ζωὴν, βιώσας θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν ἀνὴρ
προσηγορεύθης· ἀρρενωπῶς γὰρ τὰ πάθη
καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωὴν.

Ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοί, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιήλ
σε δεικνύει ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν
τυράννων καὶ βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Λίθον Σε χειρός, τμηθέντα ἄνευ Λόγε, ὄρους
προορᾶ, παρθένου Θεοτόκου, Δανιήλ ὁ Προφήτης
ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν Σου τὴν θεότητα.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Δανιήλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν
φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν αὐτοκρατόρων
θεία χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν Σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνωδίαῖς Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν Σου τὸν Ὑπέρθεον, ὅν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀθλητικὸς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρύνας κηρύγματι, λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης μάκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, μέγιστε θεωρρῆμον, Δανιήλ καὶ πάντας ἐφώτισας.

Ὡς συνετὸς τρισμάκαρ, τοῦ βασιλέως ἐνύπνια ἄδηλα, μόνος διερμηνεύσω, Δανιήλ καὶ τοῦτον ἐξέπληξας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖ τοὺς τύπους, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἄχραντε, τῆς ἐκ Σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Δανιήλ ὁ Προφήτης ὁ ἑνδοξος.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Μυηθέντες τὸν νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο οἱ Σοὶ
θεράποντες, Δανιήλ ὁ μέγας, σὺν Τρισὶ Νεανίαις
θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ Σοῦ τοῦ
Εὐεργέτου, τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιήλ Φιλάνθρωπε, τὰ Σὰ
μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς υἱὸν Σε ἀνθρώπου
ἐρχόμενον, τῶν ἐθνῶν ἀπάντων, οἷα κριτὴν καὶ
βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθη ὃ Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον ὑμῶν τὰ
σώματα· ὡς αὐγὴ χρυσίου, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ
πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ
καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον.

Θεοτοκίον.

Δανιήλ Σε Παρθέने, ὅρος προδιέγραφε σαφῶς ὁ
ἐνθεος· οἱ τριπτοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα
δροσίζουσιν, τὸν Σὸν θεῖον τόκον, μελωδικῶς
ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ὡδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός. Ὡς τὸν
Προφήτην ἐρρύσω.

Ἀγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ
θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας,
τοῦ Παντάνακτος, ἐντροφῶν ἐλλάμψεσι.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων
προήγγειλας, καὶ ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν
πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ νοῦν δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Ἴδου Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἥς περ τὴν προτύπωσιν, ἐλλαμφθεις τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δανιήλ ὁ ἑνδοξος.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετή, γέρα χαρίζεσθαι κεκτημένοις, ὃ τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιήλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον Ἱερεῖς τε, τοὺς δυσμενεῖς σοφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Ἰλεὼν μοι τὸν Κριτὴν, ὡς Υἱόν Σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς Σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ δυσώπησον· Σοὶ γὰρ μόνη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι ἡ καθαρὰ σου καρδία, προφητείας γέγονε φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γάρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεῖς ἐν λάκκῳ· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ Δανιήλ ἑνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἡμῶν, Οὗ τὴν θείαν ἔλευσιν τρανῶς προηγόρευσας, δυσώπει ἀπαύστως, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ τὴν θείαν ταύτην τελοῦντας μνήμην σου, καὶ πίστει τιμῶντάς σε, πειρατηρίων παντοίων ρύσασθαι, καὶ ἁμαρτιῶν καὶ περιστάσεων, ὡς παρρησίαν θεόφρον ἔχων καὶ ἐν ἀνοίξει τῶν ἐμῶν δίδου χειλέων, σὲ ὑμνεῖν ἀκατάγνωστον λόγον, καὶ μηδόλως βδελύξει, Προφῆτα μάκαρ, Δανιήλ ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων καὶ Δανιήλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι·

*Ὑπαρ, Θεέ, βλέπει Σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
τμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.
Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἥρων ἐκτόπως,
ὡς τοῦ πυρός πρὶν ἥρχον ἄν καὶ τοῦ ξιφους.*

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιήλ τάμον, ὅς βλέπει μέλλον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νόμῳ Προφῆτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου τοῦ κρανθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ὡς Προφήτη γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφήν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐνδον τοῦ λάκκου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, διεσώθης Θεοῦ, σκεπάσαντός σε μάκαρ, εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ἱαμάτων ὦ Παρθένε Θεοτόκε· Δανιὴλ γὰρ τρανῶς, ἐώρακέ Σε ὄρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἦχος θεοφιλῆς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν σὺν τούτοις ἀνέμελπεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ Παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἐχων λελαμπρυσμένον θεία αἶγλη, τὸν νοῦν Δανιήλ
θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς
προτεθέασαι, μυστικαῖς εἰκόσι μορφούμενον,
εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Οἱ
θεορρήμονες Παῖδες.

Ἱεροφάντωρ ἐδείχθης ὁ Προφήτα, καὶ πρακτικῇ
θεωρίᾳ τοῖς Ἀσωμάτοις συνέψαλλες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ
πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην θεηγόρε, τυπικοῖς ἐν
συμβόλοις, κατανοήσας ἐκράυγαζες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν
οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπίδα τῆς
πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος Ὅσοι, καὶ ὑπομονὴν καὶ
πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν
οὐρανῶσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας φωτισμῷ
πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν

ἄδουσι, Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ Δεσπότη τῶν ὅλων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυὶδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιήλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφοῦσι Παῖδες Τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν Σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς Σου, προελθόντα ἀφράστως· Ὅν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων αἰεὶ, περὶ τὸν ὕψιστον θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, ταῖς Ἀσωμάτων χορείαις συναγαλλόμενος.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, Προφητῶν Δικαίων, τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ καὶ χάριτι, ᾧ Δανιήλ ὡς Προφήτης πανάριστος.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, οὗ νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην Προφήτα σοφέ, διὰ συμβόλων μηνύειν πᾶσιν ἠξίωσαι.

Τῶν ἁγίων Παίδων. Ὁ αὐτός.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν σάχυν καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθέने, τὸν Ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει Σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐξαποστειλάρια.

Τοῦ Προφήτου. Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἀνὴρ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἐχρημάτισας ὄντως· τοῦ Λόγου γὰρ τὴν σάρκωσιν, προκατήγγειλας πρῶτος, τοὺς θήρας καθυπέταξας, καὶ τὴν πλάνην ἔπαυσας, τῆς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσαν, τῶν δαιμόνων τὴν ὀφρύν, κατηδάφισας, Χριστοῦ τῇ συμμαχίᾳ Προφήτα.

Ἔτερον τῶν Τριῶν Παίδων. Ὅμοιον.

Τὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς παναγνοῦ Παρθένου, τυποῦντες οἱ τρισάριθμοι, τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν φλόγα κατεπάτησαν, τοῦ πυρὸς δροσοῦμενοι, Ἀγγέλου συγκαταβάσει, ὁ κλεινὸς Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Μισαήλ· οὓς πίστει ἀνευφημοῦμεν.

Ἔτερον κοινόν τῶν Ἀγίων. Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιήλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ ὄρους, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου· σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες οὓς περ, σῶζει πυρός, ἀβλαβεῖς καμίνου τύπος Παρθένου, ὁ θεῖος καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Δανιήλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι Τρεῖς Παῖδες, Σοῦ τὸν ἄσπορον τόκον· ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ Σοῦ σαρκί, θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Πνεύματος Θείου πλησθεῖς, ἐκ παιδὸς ὁ θαυμάσιος, Δανιήλ διήλεγξε, τοὺς πρεσβύτας καὶ ἔσωσεν, ἀδίκου δίκης, Σωσάνναν

σώφρονα, κρίσει δικαία καὶ ἐπανέστρεψε, πόνον ὡς γέγραπται, ἀδικίας δόλον τε, τὸν ἑαυτοῦ, σφῶν ταῖς κάραις ἄριστα, καὶ ἐνδικώτατα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τῇ τῶν σπερμάτων τροφῇ, Ἀβραὰμ οἱ ἀπόγονοι, Δανιὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Τρεῖς Παῖδες τρισόλβιοι, ἀβροδιαίτων σαφῶς ἐδείχθησαν, Βαβυλωνίων πάντων λαμπρότεροι, ὄντες αἰχμάλωτοι, δόξη τιμιώτεροι τῶν δεσποτῶν, καὶ σεβασμιώτεροι, αὐτῶν γεγόνασιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Προαγνισθέντες ψυχὰς, ἀρεταῖς καὶ τὰ σώματα, Παῖδες Τρεῖς οἱ Ἅγιοι, Δανιὴλ τε ὁ πάνσοφος, οἱ μὲν τὴν φλόγα πυρὸς ἐπάτησαν, ὁ δὲ θηρίων στόματα ἔφραξε· καὶ προεδήλωσαν τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, ἐν τῷ πυρί, τῷ ἀχειροτμήτῳ τε λίθῳ σαφέστατα.

Στόματα λεόντων ἔφραξας, καὶ πονηρὰς τῶν ἐχθρῶν, μηχανὰς ἀπεσκεύασας, καὶ γλώσσας ἐπέδησας, δυσφημούντων πρὸς Κύριον, καὶ εἰς ἀγάπην τούτους διήγειρας, τῶν εὐσεβούντων Δανιὴλ στόματα· ὅθεν ὡς κήρυκα καὶ Προφήτην ἅπαντες, τῶν τοῦ Θεοῦ μυστηρίων σέβοντες, πιστῶς γεραίρομεν.

Μῦστα Δανιὴλ φερώνυμε, ἐν θεοπτία ὄρων, ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἡμέρων ὑπάρχοντα, Παλαιὸν Παντοκράτορα, ἐκ μυριάδων περικυκλούμενον, ἐκ χιλιάδων τε λατρευόμενον, ὕμνῳ ὡς ἅγιον, τρεῖς ἀνευφημούμενον, ὡς ποιητὴν, χρόνῳ δὲ ὑπέρτερον, καὶ τῶν αἰώνων Θεόν.

Λίθον ἐξ ὄρους ἐρχόμενον, ἄνευ χειρὸς τὸν Χριστόν, ἐκ Παρθένου προήγγειλας, Δανιήλ φερόμενον, καὶ εἰς νοῦν κατενόησας, τὴν Αὐτοῦ θείαν Δευτέραν ἔλευσιν, ὁρᾷς ἐκ θρόνου πῦρ προερχόμενον, τὸ καταφλέγον φεῦ! τοὺς ἀνόμους ἅπαντας· τοὺς δὲ πιστοὺς, θείαν πρὸς ἀπόλαυσιν ἄγει ὁ Δίκαιος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πλουσίως παρὰ Θεοῦ, ἐκχυθεῖσά σοι χάρις, Δανιήλ θεόπνευστε, τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἑβραίων διήλεγξε, τοὺς βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐξέπληξε, τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος κατήσχυνε, τῶν Περσῶν καὶ Μηδῶν τὰ βδελύγματα ἠφάνισε, τοὺς ἀπατεῶνας ἐξωλόθρευσε, τῶν λεόντων τὰ στόματα ἔφραξε, Προφήτην ἀεροβάτην ἀνέδειξε, τοῖς τοῦ κόσμου τὰ ἐν κόσμῳ γενησόμενα ἐδήλωσε, τοῖς δὲ πιστοῖς, ἀμφοτέρων τὰ μυστήρια, τῶν ἐπιφανειῶν τοῦ Χριστοῦ, σαφέστατα προεκήρυξε. Διό περ νῦν ἐν τῇ πρώτῃ Παρουσίᾳ προὔπαντῶντες Αὐτῷ διὰ τῆς σῆς πανηγύρεως, αἰτοῦμέν σε πρεσβεύειν ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὥς ἀξιωθείμεν, ὑπαντῆσαι Αὐτῷ ἐν νεφέλαις, ἐν τῇ Δευτέρᾳ φρικτῇ ἐλεύσει Αὐτοῦ, καὶ δοξάζομεν Αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ νοητοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, ἐκ παρθενικῆς νηδύος ἀνίσχειν μέλλοντος, ὥς ἀστέρες παμφαεῖς προλάμπουσιν ἡμῖν, ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι Νεανίαί, τὸ ξένον τοῦ μυστηρίου ἐν ἑαυτοῖς προτυπώσαντες· σὺν τούτοις δὲ καὶ Δανιήλ, ὁ

λαμπρότατος Προφήτης, προαυγάζει τοῖς πέρασι, τῷ προῤῥήσεως φωτί, τὸν Χριστὸν προενδεικνύμενος λίθον ἀχειρότητον, ἐκ τῆς Παρθένου προερχόμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προφήτου ἢ γ' καὶ στ' ᾠδή. Εἰ δὲ βούλει, ἀντὶ τῆς σ' ᾠδῆς τοῦ Ὁρθρου ψάλλε τὰ κάτωθι.

Τροπάρια τῆς σ' Ὁδῆς. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ἀγνείας ὡς ἐραστής, ἀγνῆς Παρθένου τὴν κύησιν, προήγγειλας Δανιήλ, πλήρης Θείου Πνεύματος, ὑπάρχων πανόλβιε, τῶν δὲ βασιλέων διηρμήνευσας ἐνύπνια.

Νηστεύειν πείθεις σὺν σοί, ἐν λάκκῳ μάκαρ τοὺς λέοντας· καὶ βρῶσιν δι' Ἀββακούμ, ἐδέξω πανόλβιε· βρῶσιν δὲ τοῖς λέουσι δέδωκας δικαίως, τοὺς ἀδίκους συκοφάντας σου.

Συνέσεως ἐμπνευσθεῖς, τοῦ Θείου Πνεύματος ἔνδοξε, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, φερωνύμως κέκλησαι, Δανιήλ θεσπέσιε· ὅθεν σου τὴν μνήμην ἐορτάζομεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἴδου Παρθένος Θεόν, ἐν μήτρᾳ ξένως συνέλαβεν,
ὡς Δανιὴλ ὁ σοφός, ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, πάλαι
προεώρακεν· ὅθεν ὡς μητέρα τοῦ Ὑψίστου
μακαρίζομεν.

Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους (ια' 33 – ιβ' 2· ζητεῖ τῇ
Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων).

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ια' 44 – 53).

Κοινωνικόν.

Ἀγαλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει
αἶνεσις· Ἀλληλούϊα.

